

Олег Демчук – аспірант, Інститут педагогіки НАПН України, м. Київ, Україна.

Коло наукових інтересів: навчально-пізнавальна діяльність студентів, індивідуалізація навчання, індивідуалізація навчально-пізнавальної діяльності студентів, дидактика вищої школи.

 demcukoleg64@gmail.com

 <https://orcid.org/0009-0002-4362-6305>

УДК: 378.147:004.738.5

<https://doi.org/10.32405/2411-1317-2025-2-135-142>

Подано до редакції: 01.03.2025
 Прийнято після рецензування: 20.03.2025
 Затверджено до друку: 01.05.2025
 Опубліковано: 30.06.2025

ІНДИВІДУАЛІЗАЦІЯ НАВЧАЛЬНО-ПІЗНАВАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ СТУДЕНТІВ В УМОВАХ ЗМІШАНОГО НАВЧАННЯ: СТРАТЕГІЗАЦІЯ КОМПЕТЕНТНІСНОГО ПІДХОДУ

Анотація: Статтю присвячено дослідженню психолого-педагогічної проблеми індивідуалізації навчально-пізнавальної діяльності студентів в умовах змішаного навчання, яке поєднує очні та дистанційні форми організації освітнього (навчального) процесу. Основну увагу приділено реалізації положень компетентнісного підходу як основи методологічної побудови індивідуальних навчальних (освітніх) траєкторій, що враховують індивідуальні особливості (індивідуально-психологічні й індивідуально-типологічні), потреби й інтереси кожного здобувача вищої освіти. Описано стратегії ефективного впровадження елементів індивідуалізації навчання, а саме: створення персоналізованих освітніх (навчальних) маршрутів; забезпечення регулярного зворотнього зв'язку з викладачами та підтримка студентів у подоланні освітніх (навчальних) труднощів. Подальшого дослідження набуває визначення загальної стратегії реалізації компетентнісного підходу в контексті забезпечення ефективної й результативної індивідуалізації навчально-пізнавальної діяльності студентів в умовах змішаного навчання, а також вивчення конкретизованих окремих стратегій у межах реалізації загальної стратегії, де стратегії навчання можуть розумітись як реалізація (застосування) інноваційних методів навчання, спрямованих на забезпечення ефективності індивідуалізації навчання на засадах максимально свідомого врахування індивідуальних особливостей, навчальних (освітніх) потреб здобувачів вищої освіти.

Значну увагу автор приділяє визначенню ролі цифрових технологій у процесі індивідуалізації, що включає адаптивні платформи, інтелектуальні системи підтримки студентів та автоматизовані інструменти для створення персоналізованого контенту. У статті підкреслено, що індивідуалізація навчання не лише сприяє глибокому засвоєнню знань і навичок, але й стимулює мотивацію, розвиток особистої відповідальності за навчання, підвищує загальну ефективність освітнього (навчального) процесу та готує студентів до подальшої професійної діяльності в умовах стрімких технологічних змін ХХІ століття.

Ключові слова: індивідуалізація навчання, змішане навчання, самостійна робота, емоційний інтелект, компетентнісний підхід.

Постановка проблеми. Сучасна освіта переживає суттєві зміни, спричинені активним упровадженням змішаного навчання, що поєднує традиційні очні форми навчання з дистанційними освітніми (навчальними) технологіями. Це вимагає реалізації нових підходів до організації освітнього (навчального) процесу, зокрема компетентнісного підходу, що фокусується на розвиткові ключових і фахових компетентностей здобувачів вищої освіти. Індивідуалізація навчально-пізнавальної діяльності студентів набуває особливого значення, оскільки дає змогу враховувати індивідуальні (індивідуально-психологічні й індивідуально-типологічні) особливості та потреби кожного студента.

Аналіз останніх науково-педагогічних досліджень і публікацій прямо чи опосередковано стосуються до виучуваної проблеми засвідчує збільшення уваги українських науковців до питань індивідуалізації навчально-пізнавальної діяльності здобувачів освіти різного рівня: С. Алексєєва, Н. Арістова, М. Загоулько, Л. Калініна, В. Литвин, О. Малихін, О. Топузов та інші розглядають різні аспекти й проблеми – індивідуальні особливості (індивідуально-психологічні й індивідуально-типологічні) розвитку студентів; адаптацію до нового освітнього середовища; аналіз особистісних характеристик студентів; використання штучного інтелекту, адаптивних платформ та чат-ботів в освітньому процесі.

Мета статті полягає в розробленні й обґрунтуванні ефективних підходів щодо індивідуалізації навчально-пізнавальної діяльності студентів в умовах змішаного навчання в межах загальної стратегії реалізації компетентнісного підходу у вищій освіті. Дослідження спрямоване на визначення стратегій адаптації освітнього процесу до особистісних потреб та індивідуальних (індивідуально-психологічних й індивідуально-типологічних) особливостей студентів на засадах реалізації положень компетентнісного підходу з використанням сучасних цифрових технологій.

Методи дослідження. Аналіз і узагальнення науково-педагогічних джерел з метою розкриття феномену індивідуалізації навчально-пізнавальної діяльності студентів в умовах змішаного навчання: стратегізація компетентнісного підходу.

Результати дослідження та їх обговорення. Звіт Світового економічного форуму 2023 (*Education 4.0: Here are 3 skills that students will need for the jobs of the future*) підкреслює виклики й можливості, які постають перед системою освіти в умовах технологічних змін і підвищених вимог ринку праці. Однією з ключових тем є концепція «Освіта 4.0», у якій визначено:

- *Індивідуалізація навчання* – адаптація освітнього процесу до індивідуальних потреб і стилів здобувачів освіти, що дає змогу створювати більшу різноманітність освітніх маршрутів.
- *Упровадження технологічних інновацій* – застосування ШІ (штучного інтелекту), віртуальної реальності, робототехніки й інших новітніх технологій для підвищення якості навчання й підготовки студентів до нових професій майбутнього.
- *Соціальна відповідальність* – сприяння формуванню глобальної свідомості, включення екологічних й етичних питань до освітніх програм для виховання відповідальних громадян світу.
- *Розвиток навичок комплексного характеру* – поряд із традиційними знаннями йдеться про акцентуацію на розвиткові креативності, співпраці, комунікації, емоційного інтелекту та соціально-емоційних компетентностей.

Емоційний інтелект (EQ): уміння розуміти й управляти своїми емоціями, а також розпізнавати та впливати на емоції інших людей. Належний рівень розвитку емоцій дає змогу здобувачам освіти краще адаптуватися до складних ситуацій, бути чуйними до своїх одногрупників, що сприяє побудові здорових стосунків в освітньому (навчальному) середовищі. Емоційний інтелект визначають як набір ієрархічно організованих здібностей, пов'язаних із переробленням інформації, котрі об'єднуються в чотири групи: *ідентифікація емоцій* – передбачає низку пов'язаних між собою здібностей, а саме: сприйняття емоцій (тобто здатність помітити сам факт наявності емоції), їхня ідентифікація, адекватне вираження, розрізнення справжніх емоцій і їхніх імітацій; *використання емоцій для підвищення ефективності мислення й діяльності* – включає здатність використовувати емоції для зосередження уваги на важливих подіях, викликати емоції,

які сприяють виконанню завдань (наприклад, використовувати гарний настрій для породження творчих ідей), використовувати коливання настрою як засіб аналізу різних точок зору на проблему; *розуміння емоцій* – здатність розуміти комплекси емоцій, зв'язки між емоціями, переходи від однієї емоції до іншої, причини емоцій, вербальну інформацію про емоції; *управління емоціями* – здатність до контролю за емоціями, зниження інтенсивності негативних емоцій, усвідомлення своїх емоцій, у тому числі й неприємних, здатність до вирішення емоційно навантажених проблем без пригнічення пов'язаних із ними негативних емоцій. Сприяє особистісному зростанню й поліпшенню міжособистісних стосунків (Кузнецов & Діомідова, 2017, с. 8).

«Компетентнісний підхід – підхід до визначення результатів навчання, здобутих кваліфікацій, що базується на їх описі в термінах компетентностей (англ. competence-based approach). Компетентнісний підхід є ключовим методологічним інструментом реалізації цілей освіти й за своєю сутністю є людиноцентрованим. Реалізується в межах результативної парадигми та концепції вимірюваної якості освіти. Дає змогу зробити освіту, освітні програми, навчання/навченість, кваліфікації особи прозорими й зрозумілими, вимірюваними й порівнюваними, упізнаними й визнаними, портативними й мобільними, індивідуалізованими й оптимізованими, що важливо в контексті євроінтеграції та глобалізації» (Кремень, 2008/2021, с. 469).

Індивідуалізація навчання є ефективним засобом реалізації положень компетентнісного підходу в освіті. Цей принцип у його функційному застосуванні зумовлює сприйняття як даного, унікальності сприйняття кожного здобувача освіти та його індивідуальних освітніх потреб і можливостей. Індивідуалізація навчання передбачає таку побудову освітнього (навчального) процесу, за якої студенти самі можуть впливати на своє навчання й розвиток (Демчук, 2023 с. 152). Водночас відбувається переведення особистості з позиції об'єкта впливу в позицію суб'єкта навчально-пізнавальної діяльності. Так, О. Малихін, говорячи про навчання в закладах вищої освіти, наголошує, що освітній процес, наприкладі вивчення іноземної мови, має сприяти розвиткові своєрідності та неповторності кожного студента за врахування його індивідуальних особливостей, розкриття можливостей його особистісного й професійного становлення (Малихін, 2011).

Для досягнення ефективної індивідуалізації навчання важливо встановити відкритий і довірливий контакт зі студентами. Педагог має бути готовим слухати їхні запити, ураховувати їхні погляди та пропонувати відповідні індивідуальні завдання. Загалом, індивідуалізація навчання сприяє кращому розкриттю освітнього потенціалу кожного студента, підвищує ефективність його навчально-пізнавальної діяльності, посилює мотивацію й інтерес до навчання, а також формує вміння самостійно вирішувати завдання та досягати поставлених цілей.

Виділяємо такі стратегічні напрями індивідуалізації навчання загалом і навчально-пізнавальної діяльності в умовах змішаного навчання зокрема: *аналіз індивідуальних потреб студентів; розроблення індивідуальних освітніх (навчальних) маршрутів; використання цифрових технологій; зворотний зв'язок і підтримка.*

Аналіз індивідуальних потреб здобувачів освіти є важливим етапом у процесі індивідуалізації навчання загалом і навчально-пізнавальної діяльності зокрема. Передбачається виявлення як сильних, так і слабких сторін кожного студента, що допомагає вибудовувати індивідуальну освітню траєкторію для руху за розробленим індивідуальним освітнім маршрутом. Основними методами такого аналізу можуть бути: *тестування* – оцінювання знань, навичок і вмінь за допомогою різних форм тестових завдань. Тести можуть бути як стандартизованими, так й адаптованими до конкретних освітніх (навчальних) цілей; *спостереження* – аналіз поведінки студентів під час занять, що дає змогу виявити стиль навчання (стиль навчально-пізнавальної діяльності) студентів, домінуючу мотивацію й інші їхні індивідуально-психологічні й індивідуально-типологічні особистісні характеристики; *аналіз результатів навчальної (навчально-пізнавальної) діяльності* – оцінювання успішності студентів у виконанні навчальних завдань, проєктів, участі в дискусіях тощо. Це дає змогу визначити темпи прогресу кожного студента.

На основі отриманих даних викладач може розробити індивідуальні завдання, рекомендації й адаптувати методику викладання для задоволення потреб кожного студента.

Розроблення індивідуальних освітніх (навчальних) маршрутів є ключовим елементом у змішаному навчанні, що дають змогу студентам адаптувати освітній (навчальний) процес до власних можливостей і потреб. Такі маршрути створюють на основі результатів аналізу індивідуальних потреб студентів і можуть включати: *практичні завдання* – спрямовані на розвиток конкретних навичок; завдання можуть бути диференційованими за рівнем складності або формою виконання, щоб відповідати рівню підготовки кожного студента; *індивідуальні консультації* – регулярний зворотний зв'язок із викладачем допомагає студентам корегувати свої освітні (навчальні) маршрути й рухатися за індивідуальною освітньою траєкторією, отримувати поради й розв'язувати суперечності та долати труднощі (Демчук, 2023, с. 166); *відеолекції* – надають можливість студентам переглядати матеріал у зручний час, повторювати складні моменти й працювати з різною швидкістю засвоєння інформації.

Індивідуальна освітня траєкторія – це підхід, який передбачає унікальний навчальний шлях для кожного здобувача освіти задля врахування його потреб, інтересів і здібностей. Педагогічна підтримка й контроль, у процесі якого відбувається їхня творча самореалізація, вияв і розвиток сукупності особистісних якостей, відповідно до індивідуального освітнього маршруту (Литвин, 2021, с. 98).

Завдяки гнучкості змішаного навчання індивідуальні освітні (навчальні) маршрути можуть бути адаптовані під кожного здобувача вищої освіти, що сприяє підвищенню рівня мотивації навчання й ефективності освітнього (навчального) процесу.

Використання цифрових технологій є важливою складовою індивідуалізації освітнього (навчального) процесу в умовах змішаного навчання. Сучасні цифрові платформи надають здобувачам вищої освіти можливість ефективно керувати власним навчанням, що сприяє реалізації більш персоналізованого підходу. Основними перевагами застосування цифрових технологій для забезпечення індивідуалізації навчання є: *організація самостійної навчальної діяльності* – вияв майбутніми фахівцями високого рівня самостійності в здійсненні навчально-пізнавальних дій в аудиторній або позааудиторній самостійній роботі за умови безпосереднього чи опосередкованого керівництва викладача (Малихін, 2024, с. 1183); *індивідуальний темп навчання* – цифрові платформи дають змогу студентам опановувати матеріал відповідно до своїх можливостей. Ті, хто засвоює матеріал швидше, можуть переходити до нових тем, тоді як інші можуть зосередитися на повторенні або більш ретельному вивченні складних моментів; *індивідуальні траєкторії навчання* – різні освітні платформи можуть адаптувати навчальні матеріали відповідно до прогресу студента. Наприклад, система може запропонувати додаткові завдання або інший матеріал залежно від результатів попередніх тестів; *самостійне планування часу* – студенти можуть працювати з матеріалом у зручний для себе час, що дає змогу більш ефективно поєднувати навчання з іншими заняттями чи роботою (Малихін & Демчук, 2024, с. 164).

Упровадження цифрових технологій перетворює освітній (навчальний) процес на більш гнучкий, доступний і ефективний, надаючи студентам змогу вільно керувати своїм навчанням зокрема й освітнім процесом загалом. Всесвітній економічний форум 2025 представив ключові тренди, що змінюватимуть глобальний ринок праці до 2030 року. Одним із висновків є швидке впровадження ШІ (*The future of jobs report 2025*). У сфері освіти ШІ (штучний інтелект) активно застосовується для підвищення якості навчання, індивідуалізації підходів і полегшення роботи як студентів, так і викладачів, а саме:

- Адаптивні освітні (навчальні) платформи (наприклад, DreamBox, Knewton, Smart Sparrow) – ці системи аналізують рівень знань і прогрес кожного студента, щоб пропонувати завдання відповідно до його рівня та темпу навчання. Вони дають змогу студентам навчатися у власному темпі (Топузов & Алексеева, 2024, с. 7).
- Чат-боти для підтримки студентів (наприклад, Ivy.ai, ChatGPT) – чат-боти відповідають на запитання студентів, надають інформацію про курси, терміни здачі робіт і допомагають у вирішенні проблем у реальному часі.

- Аналіз успішності студентів (Learning Analytics) – за допомогою ІІІ аналізують результати й прогрес студентів, щоб виявляти слабкі місця, прогнозувати успішність і рекомендувати стратегії для покращення навчання.
- Платформи для автоматичного оцінювання (Gradescope, EvalAI) – ці системи автоматично перевіряють роботи, особливо тестові завдання та програмний код, що економить час викладачів і зменшує суб'єктивність оцінювання.
- Віртуальні репетитори (наприклад, MATHia, Squirrel AI) – віртуальні асистенти допомагають студентам у вивченні складних предметів, таких як математика, забезпечуючи підтримку та пояснення, коли студент стикається з труднощами.
- Системи для створення персоналізованого контенту (наприклад, Content Technologies Inc.) – ці платформи можуть автоматично генерувати навчальні матеріали, презентації та завдання, адаптуючи контент відповідно до рівня підготовки студента.

Використання інструментів ІІІ в освітній діяльності забезпечує певні переваги для здобувачів вищої освіти:

- економія часу та зусиль під час пошуку інформації;
- редагування текстів;
- швидкий аналіз інформації;
- візуалізація контенту (презентації, графіки, малюнки, діаграми).

Попри значні переваги ІІІ має суттєві недоліки:

- не завжди коректні відповіді;
- відсутність доступу до платних інструментів ІІІ через брак грошей;
- відсутність доступу до платних інструментів ІІІ через технічні обмеження;
- не сприяє розвитку самостійності;
- порушення академічної доброчесності.

Важливо пам'ятати про зворотний зв'язок і підтримку здобувачів освіти, оскільки це є ключові компоненти індивідуалізації навчання, вони сприяють підвищенню якості освітнього (навчального) процесу й ефективності засвоєння знань. Регулярна комунікація між викладачем і студентом дає змогу не лише контролювати прогрес, але й адаптувати методи навчання до індивідуальних потреб кожного здобувача вищої освіти. Основними аспектами зворотного зв'язку та підтримки можуть бути: *підтримка студентів, що мають труднощі* – зворотний зв'язок уможливорює вчасне виявлення студентів, які відчувають проблеми з навчанням, і надання їм додаткової підтримки, наприклад, у вигляді додаткових занять, ресурсів або індивідуальних завдань; *оцінювання й корекція освітніх (навчальних) маршрутів* – за результатами аналізу змісту зворотного зв'язку викладач може коригувати індивідуальні освітні (навчальні) маршрути, ураховуючи успіхи студента, його прогрес і виниклі труднощі. Процес навчання перетворюється на більш адаптивний й ефективний.

Зворотний зв'язок і підтримка допомагають студентам відчувати підтримку з боку викладача, що є важливим елементом успішного навчання, особливо в умовах реалізації індивідуалізованого та персоналізованого підходів.

Викладач в умовах змішаної форми організації навчання виконує роль наставника, який спрямовує здобувачів освіти на самостійне оволодіння знаннями й уміннями, але водночас забезпечує підтримку та допомогу. Він має стати консультантом, який допомагає студентам визначити їхні індивідуальні цілі та розробити ефективні стратегії їх досягнення.

Висновки та перспективи подальших досліджень. У статті розглянуто теоретичні та практичні аспекти індивідуалізації навчально-пізнавальної діяльності студентів в умовах змішаного навчання. Проведене дослідження довело, що стратегізація компетентнісного підходу є необхідною умовою для успішної адаптації освітнього процесу до індивідуальних потреб здобувачів освіти. Завдяки впровадженню персоналізованих освітніх (навчальних) маршрутів, використанню сучасних цифрових технологій і забезпеченню регулярного зворотного зв'язку досягається підвищення мотивації студентів, розвиток їхньої самостійності та відповідальності за результати навчання.

Особливу увагу приділено ролі цифрових інструментів, які забезпечують адаптивність навчання, зокрема платформи для моніторингу успішності, чат-боти й автоматизовані системи створення персоналізованого контенту. Ці технології дають змогу ефективно реалізовувати принцип індивідуалізації, надаючи можливість кожному студенту працювати у власному темпі й відповідно до своїх потреб. Ключовим елементом індивідуалізації навчання загалом навчально-пізнавальної діяльності зокрема є розвиток емоційного інтелекту, який сприяє формуванню комфортного емоційного клімату, покращенню міжособистісної взаємодії та підвищенню здатності студентів адаптуватися до змін.

Перспективи подальших досліджень полягають у вивченні впливу персоналізованих освітніх (навчальних) маршрутів на навчальні результати студентів різних спеціальностей, розробленні інноваційних цифрових інструментів для моніторингу й підтримки освітнього (навчального) процесу, а також аналізі міжкультурних аспектів реалізації індивідуалізації навчання загалом і навчально-пізнавальної діяльності зокрема в умовах глобалізації.

Використані джерела

- Арістова, Н. (2015). Компетентнісний підхід до формування професійної суб'єктності майбутніх філологів. *Гуманітарний вісник Державного вищого навчального закладу Переяслав-Хмельницький державний педагогічний університет імені Григорія Сковороди. Психологія*, (37), 32.
- Арістова, Н., & Кугай, К. (2023). Ефективність стратегій персоналізації навчання іноземних мов в умовах війни. *Проблеми сучасного підручника: Збірник тез доповідей* (с. 346–348). Київ: Педагогічна думка. <https://doi.org/10.32405/978-966-644-753-4-2023-378>.
- Демчук, О. (2023). Індивідуалізація навчально-пізнавальної діяльності студентів як психолого-педагогічна проблема. *Молодь і ринок*, (9/217), 164–167. <https://doi.org/10.24919/2308-4634.2023.291081>
- Демчук, О. (2024). Принципи та практичні аспекти індивідуалізації навчання студентів в умовах змішаного формату організації освітнього процесу у вищій школі. У *Світ дидактики: Дидактика в сучасному світі* (с. 152–153). Київ: «Видавництво Людмила».
- Кузнєцов, М., & Діомідова, Н. (2017). *Емоційний інтелект як чинник психоемоційних станів студентів в умовах іспиту*. Харків: Діса плюс.
- Кремень, В.Г. та ін. (Ред.). (2021). *Енциклопедія освіти* (2-ге вид., доповнене та перероблене). Київ: Юрінком Інтер.
- Литвин, В. (2021). Індивідуальна освітня траєкторія здобувачів вищої освіти: Контент-аналіз поняття, принципи побудови, форми та методи реалізації. *Молодь і ринок*, 9 (195), 93–100. <https://doi.org/10.24919/2308-4634.2021.243899>
- Малихін, О. (2011). Індивідуалізація професійно орієнтованого навчання та самонавчання іноземних мов у вищій педагогічній школі. *Вісник Національної академії Державної прикордонної служби України*, 1.
- Малихін, О. (2024). Організація самостійної навчальної діяльності здобувачів вищої хімічної освіти в умовах цифровізації освітньо-наукового простору. *Вісник науки та освіти*, 4 (22). [https://doi.org/10.52058/2786-6165-2024-4\(22\)-1178-1189](https://doi.org/10.52058/2786-6165-2024-4(22)-1178-1189)
- Малихін, О., & Гавриленко, А. (2018). Дидактичні умови формування індивідуальних стратегій навчання студентів філологічних спеціальностей. *Молодь і ринок*, 11(166). <https://doi.org/10.24919/2308-4634.2018.151948>
- Малихін, О., & Демчук, О. (2024). Роль компетентнісного підходу в удосконаленні навчально-пізнавальної діяльності студентів на засадах індивідуалізації. У *Світ дидактики: Дидактика в сучасному світі* (с. 163–165). Київ: «Видавництво Людмила».
- Топузов, О., & Алексеева, С. (2024). Можливості використання штучного інтелекту в освітньому процесі закладів середньої освіти в умовах воєнного стану. *Український Педагогічний Журнал*, 1, 5–11. <https://doi.org/10.32405/2411-1317-2024-1-5-11>
- Топузов, О. М., Малихін, О. В., & Ярмольчук, Т. М. (2020). Модель стратегії формування готовності майбутніх фахівців з інформаційних технологій до професійної діяльності. *Information Technologies and Learning Tools*, 77(3), 205–222. <https://doi.org/10.33407/itlt.v77i3.3351>

- Aristova, N., Malykhin, O., & Dybkova, L. (2024). Transversal skills that matter to computer engineering and information technology undergraduates and strategies for their development in english classroom. *Environment. Technology. Resources*, 2, 332–335.
- World Economic Forum. (6. д.). *Education 4.0: Here are 3 skills that students will need for the jobs of the future*. <https://www.weforum.org/agenda/2023/01/skillsets-cultivated-by-education-4-0-davos23/>
- World Economic Forum. (2025). *The future of jobs report 2025*. <https://www.weforum.org/publications/the-future-of-jobs-report-2025/>

References

- Aristova, N. (2015). Kompetentnisnyi pidkhd do formuvannia profesiinoi subiektnosti maibutnikh filolohiv. *Humanitarnyi visnyk Derzhavnoho vyshchoho navchalnoho zakladu Pereiaslav-Khmelnytskyi derzhavnyi pedahohichnyi universytet imeni Hryhoriia Skovorody. Psykholohiia*, (37), 32. (in Ukrainian).
- Aristova, N., & Kuhai, K. (2023). Efektyvnist stratehii personalizatsii navchannia inozemnykh mov v umovakh viiny. *Problemy suchasnoho pidruchnyka: zbirnyk tez dopovidei* (pp. 346–348). Kyiv: Pedahohichna dumka. <https://doi.org/10.32405/978-966-644-753-4-2023-378> (in Ukrainian).
- Aristova, N., Malykhin, O., & Dybkova, L. (2024). Transversal skills that matter to computer engineering and information technology undergraduates and strategies for their development in english classroom. *Environment. Technology. Resources*, 2, 332–335. (in English).
- Demchuk, O. (2023). Indyvidualizatsiia navchalno-piznavalnoi diialnosti studentiv yak psykholoho-pedahohichna problema. *Molod i rynek*, (9/217), 164–167. <https://doi.org/10.24919/2308-4634.2023.291081> (in Ukrainian).
- Demchuk, O. (2024). Pryntsypy ta praktychni aspekty indyvidualizatsii navchannia studentiv v umovakh zmishanoho formatu orhanizatsii osvithnoho protsesu u vyshchii shkoli. In *Svit dydaktyky: Dydaktyka v suchasnomu sviti* (pp. 152–153). Kyiv: «Vydavnytstvo Liudmyla». (in Ukrainian).
- World Economic Forum. (n.d.). *Education 4.0: Here are 3 skills that students will need for the jobs of the future*. <https://www.weforum.org/agenda/2023/01/skillsets-cultivated-by-education-4-0-davos23/> (in English).
- Kremen, V.H. at al. (Ed.). (2021). *Entsyklopediia osvity* (2-nd ed., exp. and rev.). Kyiv: Yurinkom Inter. (in Ukrainian).
- Kuznietsov, M., & Diomidova, N. (2017). *Emotsiinyi intelekt yak chynnyk psykhoemotsiinykh staniv studentiv v umovakh ispytu*. Kharkiv: Disa plus. (in Ukrainian).
- Lytvyn, V. (2021). Indyvidualna osvithna traiektoriia zdobuvachiv vyshchoi osvity: Kontent-analiz poniattia, pryntsypy pobudovy, formy ta metody realizatsii. *Molod i rynek*, 9 (195), 93–100. <https://doi.org/10.24919/2308-4634.2021.243899> (in Ukrainian).
- Malykhin, O. (2011). Indyvidualizatsiia profesiino oriantovanoho navchannia ta samonavchannia inozemnykh mov u vyshchii pedahohichnii shkoli. *Visnyk Natsionalnoi akademii Derzhavnoi prykordonnoi sluzhby Ukrainy*, 1. (in Ukrainian).
- Malykhin, O. (2024). Orhanizatsiia samostiinoi navchalnoi diialnosti zdobuvachiv vyshchoi khimichnoi osvity v umovakh tsyfrovizatsii osvithno-naukovoho prostoru. *Visnyk nauky ta osvity*, 4 (22). [https://doi.org/10.52058/2786-6165-2024-4\(22\)-1178-1189](https://doi.org/10.52058/2786-6165-2024-4(22)-1178-1189) (in Ukrainian).
- Malykhin, O., & Demchuk, O. (2024). Rol kompetentnisnoho pidkhdv v udoskonalenni navchalno-piznavalnoi diialnosti studentiv na zasadakh indyvidualizatsii. In *Svit dydaktyky: Dydaktyka v suchasnomu sviti* (pp.163–165). Kyiv: «Vydavnytstvo Liudmyla». (in Ukrainian).
- Malykhin, O., & Havrylenko, A. (2018). Dydaktychni umovy formuvannia indyvidualnykh stratehii navchannia studentiv filolohichnykh spetsialnostei. *Molod i rynek*, 11(166). <https://doi.org/10.24919/2308-4634.2018.151948> (in Ukrainian).
- World Economic Forum. (2025). *The future of jobs report 2025*. <https://www.weforum.org/publications/the-future-of-jobs-report-2025/> (in English).
- Topuzov, O. M., Malykhin, O. V., & Yarmolchuk, T. M. (2020). Model stratehii formuvannia hotovnosti maibutnikh fakhivtsiv z informatsiinykh tekhnolohii do profesiinoi diialnosti. *Information Technologies and Learning Tools*, 77(3), 205–222. <https://doi.org/10.33407/itlt.v77i3.3351> (in Ukrainian).
- Topuzov, O., & Aliexsieieva, S. (2024). Mozhlyvosti vykorystannia shuchnoho intelektu v osvithnomu protsesi zakladiv sereдноi osvity v umovakh voiennoho stanu. *Ukrainskyi Pedahohichnyi Zhurnal*, 1, 5–11. <https://doi.org/10.32405/2411-1317-2024-1-5-11> (in Ukrainian).

Oleh Demchuk, post-graduate student at the Institute of Pedagogy of the National Academy of Educational Sciences of Ukraine, Kyiv, Ukraine.

Research interests: educational and cognitive activity of students, individualization of education, individualization of students' educational and cognitive activity, didactics of higher education.

INDIVIDUALIZATION OF STUDENTS' LEARNING AND COGNITIVE ACTIVITIES UNDER BLENDED LEARNING CONDITIONS: STRATEGIZATION OF A COMPETENCY-BASED APPROACH

Abstract. The article is devoted to the study of the psychological and pedagogical problem of individualization of students' educational and cognitive activity under conditions of blended learning, which combines in-person and distance forms of organization of the educational (learning) process. The main attention is paid to the implementation of the provisions of the competency-based approach as the basis for the methodological construction of individual educational trajectories that take into account individual characteristics (individual-psychological and individual-typological), needs and interests of each student. The author describes strategies for the effective implementation of elements of individualization of learning, namely: creating personalized educational (learning) routes; providing regular feedback from teachers and supporting students in overcoming educational (learning) difficulties. Further research is needed to determine the general strategy for implementing the competency-based approach in the context of ensuring effective and efficient individualization of students' learning and cognitive activities in blended learning, as well as to study specific individual strategies within the framework of the general strategy, where learning strategies can be understood as the implementation (application) of innovative teaching methods aimed at ensuring the effectiveness of individualization of learning on the basis of the most conscious consideration.

The authors emphasize the role of digital technologies in the process of individualization, including adaptive platforms, intelligent student support systems, and automated tools for creating personalized content. The article highlights that individualization of learning not only promotes deep learning of knowledge and skills, but also stimulates motivation, development of personal responsibility for learning, increases the overall efficiency of the educational (training) process and prepares students for further professional activities in the context of rapid technological changes of the twenty-first century.

Keywords: individualized learning, blended learning, independent work, emotional intelligence, competency-based approach.